

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 5 września 2016 r.

Poz. 4466

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.104.2016 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 30 sierpnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Katowice nr XXVIII/584/16 z dnia 27 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic Gliwickiej, Brackiej i Grundmanna w Katowicach, z wyłączeniem części wschodniej obszaru dawnej Huty Baildon, w części określonej w :

- § 51 pkt 7;
- § 54 pkt 4;
- § 55 pkt 8;
- § 59 ust. 3 pkt 4;
- § 62.

Uzasadnienie

W dniu 27 lipca 2016 r. Rada Miasta Katowice podjęła uchwałę nr XXVIII/584/2016 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic Gliwickiej, Brackiej i Grundmanna w Katowicach, z wyłączeniem części wschodniej obszaru dawnej Huty Baildon.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej: u.p.z.p.), Wojewoda Śląski w dniu 2 sierpnia 2016 r., otrzymał uchwałę nr XXVIII/584/2016 celem zbadania jej zgodności z prawem, a w dniu 3 sierpnia 2016 r. otrzymał dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu.

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała rady gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 23 sierpnia 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze, mające na celu zbadanie legalności uchwały. Na zarzuty przedstawione w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego w dniu 25 sierpnia 2016 r. gmina złożyła wyjaśnienia.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 11 u.p.z.p., w związku z § 4 pkt 10 rozporządzenia Ministra

Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587 – zwanego dalej: rozporządzeniem).

W uchwale Nr XXVIII/584/16 Rada Miasta Katowice w ustaleniach końcowych w § 62 ustaliła, że „*dla terenów przeznaczonych pod planowany centralny plac publiczny pieszo – drogowy oraz pod planowane drogi publiczne i ich skrzyżowania w terenach: 1KD, 3KDL, 4KDL, 2KDG, 1KDZ/KDD, określone w przepisach szczegółowych, do czasu ich realizacji dopuszcza się jako tymczasowe zagospodarowanie:*

- 1) *urządzenie terenowych miejsc do parkowania;*
- 2) *dla istniejących budynków dopuszcza się zastosowanie ustaleń zawartych w § 17 ust. 8.”*

Zgodnie z art. 15 art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p., podstawowym celem planu miejscowego jest określenie przeznaczenia terenów oraz ustalenie sposobów ich zagospodarowania i warunków zabudowy. Przepis art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy o planowaniu daje dodatkowo gminie możliwość określenia sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Z tego uprawnienia skorzystała Rada Miasta Katowice, dopuszczając dla terenów wskazanych w § 62, to jest dla terenów centralnego placu publicznego oraz wyszczególnionych dróg publicznych, ich tymczasowe urządzenie jako parkingów terenowych.

Tymczasem oprócz określenia przeznaczenia terenów 1KD, 3KDL, 4KDL, 2KDG, 1KDZ/KDD oraz centralnego placu publicznego KD, ustalono w § 62 uchwały **sposób** tymczasowego zagospodarowania wyżej wskazanych terenów, natomiast nie wskazano **terminu** tymczasowego zagospodarowania.

Ustawodawca, w przepisie art. 15 ust. 2 pkt 11 u.p.z.p. wyraźnie wskazał na obowiązek ustalenia **sposobu** i **terminu** tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów. Chcąc zatem wskazać inny możliwy sposób użytkowania terenów dróg publicznych 1KD, 3KDL, 4KDL, 2KDG, 1KDZ/KDD oraz centralnego placu publicznego KD, gmina winna była określić nie tylko sposób ale także termin takiego użytkowania.

W ocenie organu nadzoru ustalenia § 62 uchwały XXVIII/584/16 dopuszczające tymczasowego zagospodarowanie i użytkowanie terenów bez wskazania terminu tego użytkowania, stanowią o wydarzeniach przyszłych i niepewnych, podczas gdy zapisy planu miejscowego będącego aktem prawa miejscowego winny być konkretne i dające się zastosować. Ustalając sposób tymczasowego zagospodarowania i użytkowania terenu z uchwały powinno jasno wynikać **do jakiego czasu** teren może być użytkowany w sposób inny niż przewidują to ustalenia planu dla tego terenu.

Z badanego aktu nie wynika natomiast jak długo tereny dróg publicznych 1KD, 3KDL, 4KDL, 2KDG, 1KDZ/KDD oraz centralnego placu publicznego KD mogą być użytkowane zgodnie z dopuszczeniami zawartymi w § 62 planu, uchwałodawca nie określił bowiem żadnych granic czasowych.

Ugruntowane orzecznictwo sądowoadministracyjne jednoznacznie wskazuje na obowiązek określania terminu do jakiego teren może być zagospodarowany na cele inne niż przeznaczenie podstawowe (patrz przykładowo wyroki NSA: II OSK 2253/15 z dnia 27 listopada 2015 r., II SA/Wr 571/15 z dnia 20 października 2015 r., IV SA/Wa 1726/14 z dnia 7 listopada 2014 r.).

W takiej sytuacji należy mieć na uwadze, że plan miejscowy, jako akt prawa, kształtuje sposób wykonywania prawa własności - art. 6 ust. 1 u.p.z.p. Uznanie legalności zapisów § 62 oznaczałoby zaakceptowanie braku stabilności porządku prawnego. Nie można bowiem mówić o stabilności planistycznej w sytuacji, gdy mimo uchwalenia planu miejscowego nie jest wiadomo jakie przeznaczenie będzie miał określony teren objęty ustaleniami tego planu i w jakim czasie oraz kto zdecyduje o zmianie jego przeznaczenia z tymczasowego na docelowe.

Mając zatem na uwadze powyższe, należy stwierdzić oczywistą sprzeczność ustaleń § 62 uchwały nr XVI/224/2016 z przepisami art. 15 ust. 2 pkt 11 u.p.z.p. oraz § 4 pkt 10 rozporządzenia.

W obiegu prawnych nie mogą pozostać ustalenia zawarte w §51 pkt 7, § 54 pkt 4, § 55 pkt 8, § 59 ust. 3 pkt 4 uchwały odsyłające do wadliwych ustaleń planu. Ich uchylenie jest zatem konsekwencją eliminacji postanowień zawartych w § 62 uchwały.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność

uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionych naruszeń, uchwała Rady Miasta Katowice nr XXVIII/584/2016 w sprawie uchwaleniemiejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic Gliwickiej, Brackiej i Grundmanna w Katowicach, z wyłączeniem części wschodniej obszaru dawnej Huty Baildon, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego - jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer - Kapala

Otrzymują:

- 1) Rada Miasta Katowice,
- 2) A/a.